

# Artsen worden niet betaald voor tweede advies bij euthanasie

- donderdag 07 februari 2013, 03u00

Euthanasievragen stijgt met een kwart



Een tweede advies bij euthanasie neemt vaak een aantal uren in beslag. De tweede arts kijkt het dossier in, praat met de behandelende arts en heeft een lang gesprek met de patiënt. corbis

BRUSSEL - Artsen die een tweede advies geven als een patiënt euthanasie vraagt, krijgen er al jaren geen geld voor van de overheid. Nochtans is het geld al sinds 2010 beschikbaar. Alleen het koninklijk besluit (KB) ontbreekt.

In 2012 hebben 1.430 patiënten gekozen voor euthanasie. Een recordaantal, en een kwart meer dan in 2011.

Volgens de euthanasiewet moet er altijd een tweede arts worden geraadpleegd voor er tot euthanasie kan worden overgegaan. Bij niet-terminale patiënten zelfs een derde arts. Vaak wordt hiervoor een beroep gedaan op een van de 300 LEIF-artsen, omdat zij een speciale opleiding hebben genoten over de problematiek van euthanasie en de mogelijkheden kennen van palliatieve zorg.

Maar deze artsen werken al jaren gratis. 'Met een tweede advies zijn we wel veel langer bezig dan met een gewone consultatie', zegt LEIF-arts en oud-senator Patrik Vankrunkelsven. 'Om het advies te geven, moet je begrijpen wat er aan de hand is met de patiënt. Je kijkt zijn dossier in, praat met de behandelende arts en rijdt naar de patiënt thuis. Voor het gesprek met de patiënt, en soms ook zijn familie, nemen we ook altijd de tijd. Achteraf moeten we nog een verslag schrijven. Opgeteld ben ik met het tweede advies zeker een aantal uren bezig. En toch staat daar financieel niets tegenover. Hoewel alle betrokken partijen het er al jaren over eens zijn dat dat moet veranderen.'

## 160 euro honorarium

Eind 2007 kwamen ziekenfondsen en artsen overeen dat er voor het tweede advies een vergoeding moet worden voorzien. Daarop werd een KB uitgewerkt dat in 2010 klaar was. De artsen zouden voor hun tweede advies 160 euro honorarium krijgen. Ter vergelijking: in Nederland krijgen dergelijke artsen een forfaitaire vergoeding van 330 euro.

Over dat verschil valt Vankrunkelsven evenwel niet. '160 euro voor een tweede advies is een redelijk bedrag.'

In 2010 werd voor de betaling van de artsen 180.000 euro begroot. Het geld staat sindsdien bij de ziekteverzekering (Riziv) op een geblokkeerde rekening. In 2011 werd het bedrag geïndexeerd naar 192.200 euro. Maar de artsen worden nog altijd niet vergoed, omdat het KB nog steeds niet in werking is getreden.

'De Raad van State had belangrijke opmerkingen over het KB. Het is nu pas op ons bureau beland. We moeten nog kijken hoe het we het kunnen aanpassen', zegt Kathleen Sottiaux, woordvoester van minister van Volksgezondheid Laurette Onkelinx (PS).

LEIF-arts Vankrunkelsven ziet intussen door de uitblijvende regeling het enthousiasme van zijn collega's verbleken. 'Als arts doe je dit uit overtuiging, en je bent geengageerd. Maar de overheid kan niet van ons verwachten dat we tijd blijven vrijmaken zonder een vergoeding te krijgen voor ons engagement.'

### **Geld uit eigen zak**

Andere artsen willen niet op de vergoeding van de overheid wachten: ze vragen voor elk advies geld. Dat bedrag moeten de patiënten uit eigen zak betalen omdat het ziekenfonds dus nog altijd niet tussenkomt.

Een van die artsen is Peter Burvenich, maag-darm-arts en lid van het palliatieve supportteam in het Gentse Maria Middelaersziekenhuis. 'Ik reken alleen geld aan als ik advies geef bij een patiënt buiten het ziekenhuis. Waarom zou ik geen honorarium ontvangen voor de tijd die ik ermee bezig ben? Ik heb een goede expertise en neem altijd veel tijd voor de gesprekken.'

Voor het advies buiten het ziekenhuis vraagt Burvenich tot 150 euro. 'Maar ik eis het geld niet op. Van een patiënt die het geld niet heeft, zou ik het nooit aannemen. Tot dusver was de vergoeding evenwel nog nooit een probleem.'

Volgens Vankrunkelsven zijn de artsen die nu geld vragen voor het tweede advies in de minderheid. 'Zelf vind ik ook niet dat je dat kan maken. Personen die om euthanasie vragen, zitten in een heel kwetsbare positie. Het is aan de overheid om ons als artsen naar behoren te betalen, niet aan die patiënten.'

Van onze redactrices Maxie Eckert Inge Ghijs